OMAHA.

POKROK ZÁPADU
("PROGRESS OF THE WEST.")
A Bohemian Weekly.

Office: 138 Farnham Str.

The "*Pokrok Západu*" is the only Bohemian paper in the State. It circulates in every city and county, and business men will find it an excellent advertising medium.

RATES OF ADVERTISING:

one Square yearly	$12.00
" " 6 Months	7.00
" " 3 "	4.00
" " 1 Month	1.50

☞ *Larger spaces by special contract.*

Zprávy z Evropy.

(Poštou).

Válka na východě.

SRBSKO.

Den 1. července znamená začátek války. V ten den vydána válečná provolání knížat srbského a černohorského, a vojska hnula se ku hranicím Bosny, Bulharska, Starého Srbska, Hercegoviny a Albánska. Vojsko srbské rozděleno jest na čtyry armády s těmito prvopočátečními směry a pohyby:

1) Jižní armáda (moravská) pod velením jenerála Čerňajeva. Tato armáda měla svůj hlavní stan u Alexince a válčí směrem jihovýchodním přes pevnost Niš, v území bulharském, s cílem na velké bulharské město Srědec (Sofii). Úkolem jejím jest, aby nejprv tureckou armádu v Nišu opevněnou zničila, Srědec opanovala, v Bulharsku všeobecné povstání roznítila, s povstaleckými sbory se spojila a vůbec Bulharsko obsadila.

2) Východní či-li timocká armáda (na řece Timoku) pod vedením plukovníka Lešjanina válčí na severovýchodní hranici Srbska u Negotinu, Zaječaru a Knaževce. Cílem jejím jest také Bulharsko, a sice nejdříve velké město Vidin.

3) Armáda jihozápadní či-li ibarská (na řece Ibar), pod generalem Zachem a Bučovičem. Při této armádě nalézá se též legie Dučičova. Nejbližším cílem této armády jest Staré Srbsko, tedy okolí měst Nové Varoše, Prizrenu atd. a hlavním účelem, aby přerušila turecké spojení mezi Bulharskem a Bosnou a docílila vlastního spojení s černohorskou armádou knížete Nikoly.

4) Armáda západní či-li drinská pod Rankem Alimpičem s dobrovolnickými sbory pod Jiřím (D'okou) Vlajkovičem, Patnikem a Miškovičem. Armáda tato přešla na severozápadní straně přes řeku Drinu do Bosny. Jejím úkolem jest vzbouřiti ještě více celou Bosnu, obklíčiti pevnost Zvorník a táhnouti na hlavní město bosenské, Sarajevo.

Černohorské vojsko rozděleno na dvě armády: 1. albánskou pod Petrovičem a Plamenacem; armáda tato střeží jednak Černou Horu před vpádem Turků a bojuje zároveň proti turecké armádě soustředěné u Podgorice a Skadru v Albanii; 2. armáda knížete Nikoly, která společně s povstaleckými sbory Hercegovců na hlavní město Hercegoviny na Mostar táhne, s dalším pak cílem na Sarajevo.

Postup gen. Čerňajeva. — Dne 2. července poslal Čerňajev za svítání brigadu Jovanovičovu, by na pravém břehu východní Moravy srbskou hranici překročila. Jovanović svedl o poledních dvouhodinnou bitku s několika tureckými prapory, zahnal Turky na útěk a obsadil odpoledne Sečenici a Dadulišť. Druhá brigáda, pod D'orđevičem, obsadila návrší kolem Topolnice. Však výprava obou těchto brigád byla toliko manévrem na oklamání Turků. Čerňajevu šlo jen o to, aby vpravil Turkům domnění, že se výprava celé jeho armády bude pohybovati směrem údolí moravského. Turecký velitel Šefket paša dal se tím vskutku oklamat a soustředil všechnu svou pozornost na údolí Moravy. Tím časem posunul Čerňajev silné sbory svého vojska přes malé, na dvě hodiny cesty od Alexince vzdálené městečko Báně, na umělé, do Knaževce a údolí řeky Timoku vedoucí silnici, aby se co možná po tichu východním směrem k Nišu přiblížil. Dne 3. července svedl Čerňajev s tureckými prapory boj u Babiny Glavy, kterýž —jak známo—porážkou Turků a obsazením této pevné posice skončil. Srbové dobyli tureckých hradeb a náspů a odolali vítězně třihodinné palbě z děl a pušek. Mladé srbské vojsko výtečně se osvědčilo. Celý turecký tábor stal se kořistí Srbův. Vítězství toto bylo velice důležité; umožnilo Čerňajevu, aby zůstaviv oblehací sbor u Niše, buď cáru srbsko-plovdivskou opanoval anebo údolí Nišavy až k Pirotu obsadil a Turkům všechny cesty a té strany zatarasil. Čerňajev rozhodl se pro pochod na Pirot. Zůstaviv oblehací sbor u Niše, hnul se dále směrem jihovýchodním, porazil a rozprášil v této bitvě silný turecký sbor, kterýž silnici do vnitřního Bulharska střežiti měl a postupuje nyní nanovém směrem dále.

O bojích před Běljinou dne 3. července svedených podal jenerál Branko Alimpič následující úřední zprávu:

"Před Běljinou, 4. čce. Včera přešla armáda přes Dunaj blíže [illegible] Turkům. Turci spoustami mimo [illegible] tepev pak, když již polovice armády byla přes řeku Drinu. — Turecká pohraniční stráž vystřelila, př mohli jsme však rychle její odpor. Za půl hodiny na to vpadlo nám turecké vojsko v bok, bylo však odraženo. Před Běljinou vrazili jsme na značnou sílu Turků, kteří na výšině jedné postaveni byli v šiku válečném i s dělostřelectvem. Započ 1 jsem dělostřelecký boj a zároveň jeden díl našeho dělostřelectva vpadl v bok Turkům, čímž byli Turci přinuceni k opuštění svého postavení. Pronásledova i jsme je čile, boj trval skoro celý den. Turci utekli se za zdě Běljiny. Dobyli jsme turecký prapor, velký počet pušek a ukořistili mnoho volů a koní tureckých. Bošňáci se přidávají četně k našemu vojsku. Celá Posávina se chopila zbraní."

Boje armády timocké, počaly v neděli 2. července. Armáda ta, počtem jen 14.000 mužů, vedena plukovníkem Lešjaninem, dala se od Timoku u Zaječaru na pochod k hranici směrem, kde na silnici k Vidinu jest turecké opevněné místo Kula čili Adlich. Řeka Timok vzniká na srbském území as 3 hodiny od hranice východní z dvou říček Malého a Velkého Timoku a protéká vinouc se četnými záhyby na 2—3 hodiny od hranice srbským územím až ku Kaljniku, kdež tvoří až k svému ústí do Dunaje u Radujevce hranici mezi Srbskem a Tureckem. Sbory Lešjaninovy přiblížily se tudíž k suché hranici, kteráž na srbské straně je mnohem nižší a strategicky méně výhodná než na straně turecké. Armáda ta měla rozkaz, jakmile by se s větším počtem nepřátel setkala, aby ustoupila až k své přirozené obranné čáře poděl Timoku. Nejdůležitější místa na Timoku jsou Zaječar, tři hodiny jižněji důležitý průsmyk u Vratarnice, známý v dějinách pod jmenem Passo Augusto i tím, že zde r. 1737 rakouské vojsko utrpělo strašnou porážku od Turků, ještě jižněji, kde stýká se velký a malý Timok, Knaževac. Když Lešjanin seznal, že proti němu ve východnějším postavení stojí celá turecká armáda od Vidina počtem 24,000 mužů, hnul se zpět a ustoupil až v zmíněné opevněné postavení na Timoku. Ústup ten zcela pravidelný a volný zavdal podnět k nejpřehnanějším zprávám o vítězství tureckém. Ve skutečnosti má se věc pouze tak, že část Turků u Velkého Izvoru přešla Timok a hnala útokem na Zaječar. Turci byli však zle uvítáni. S velkou statečností hájili se Srbové na Zaječaru, odrazili útok turecký a zapudili Turky za Timok. V úterý 4. července staly se srážky na dvou místech: U Velkého Izvoru a u průsmyku vratarnického. Boj na tom i onom místě byl velmi krvavý, jako všechny dosud svedené bitvy byly velmi krvavé. Bojováno celý den a Turci zapálili bombami vesnici Velký Izvor. Všechny jejich pokusy dostati se za Timok byly však zmařeny. Postavení Turků stalo se velmi choulostivé tím, že od armády gen. Čerňajeva poslán byl sbor—jak se novějším telegramem sděluje—Lešjaninu ku pomoci, kterýž vpadl Turkům v zad. Armáda Osman paše utrpěla ohromné ztráty a jest donucena s nepořízenou ustupovat a to tím rychleji, čím více jí hrozilo nebezpečí, že octla se v pasti mezi dvěma ohni, mezi armádami Lešjanina a Čerňajeva a povstáním, jež za jejími zády se vzmahá a v nejbližších dnech zničiti ji hrozí. Celý úkol pochodu Osman paše zmařen jest docela tím, že Srbové nejen útok jeho odrazili, nýbrž i na turecké území se dostali. V telegrafických zprávách klade se zvláštní důraz na úspěch srbského dělostřelectva, jež pravé spousty mezi Turky způsobilo. Na srbské granáty nebyli ovšem Turci připraveni a Srbové jich mají takové zásoby, že nepotřebují jich šetřiti. "Vítězný" pochod Turků, jemuž nikdo neodporoval, změnil se při značné přesile turecké v úplnou porážku, kteráž ještě v úplné zničení změniti se může.

V bojích těch bojovalo se strany srbské: 4 prapory dobrovolníků, 4 prapory brigády knížecvacké, 4 prapory brigády crnorečské, 5 praporů brigády negotinské, 3 batterie (a 24 děly), 5 eskadron jízdectva, 3 setniny ženijní, celkem 14.000 mužů. Se strany turecké bylo v boji: 44 praporů pěchoty, mezi nimi 26 proporů hadového vojska, 4 eskadrony spahijské, pluk nepravidelné jízdy a 36 děl, celkem 24.000 mužů. Z těch na 5000 pokrývá bojiště srbská a ostatní v nepořádku se vracejí.

BOSNA.

Z Kostajnice píše se z úředního pramene ze dne 30. června: V Bosně jsou nyní den co den boje. Počet povstalců roste a území jejich stále se šíří. Kolem Bahaluky jsou již skoro všechny osady vzbouřeny. Mohamedánské obyvatelstvo utíká se do opevněných měst. Bahaluka jest tak přeplněna, že noví mohamedánští přichozí od bran se musejí vracet. Následkem toho panuje v městě veliká nouze. Na Vučaku svedli Turci a povstalci malou bitku, ve kteréž od těchto poraženi byli. Do Derventa přivezeno velké množství tureckých raněných vojáků. Dne 24., 25. a 26. svedena řada šarvátek, v nichž Turci veskrze byli poraženi. U Čadavice nedaleko Nového strhla se značná bitva mezi redify a povstalci. Povstalci, kteří v opevněné posici se nalezali, spůsobili v řadách redefů strašné spousty. Jiná, Turkům neméně nepříznivá bitka svedena byla tyto dni u Ravnice. Turci byli rozprášeni a vůdce povstalců, Despotovič, zajal mnoho tureckých žoldnéřův. — Všechno křesťanské obyvatelstvo mezi Novým a tureckou Kostajnicí chopilo se zbraní. Na všech stranách a místech ozývá se heslo: "Nyní vypořádáme všechny své staré účty s Tureckem nadobro a na vždycky!" Nadarmo dal Buškar paša v Bodě rozhlašovat, že sultán Murad všem křesťanům jejich práva navrátí—nikdo nedbá již úřadů tureckých! Dne 1. července dobyla četa Golubova po velkém boji značnou osadu Kulen-Vakuf. Od počátku tohoto povstání je to první velká, silně obydlená osada, která se povstalcům vzdala. Dle vypravování povstalců ukořistěno v Kulen-Vakufu 300 starých pušek a dvě děla."

HERCEGOVINA.

Před vydáním válečného provolání černohorského provedena byla organisace sborů povstaleckých. Četní černohorští jednatelé procestovali sousední okresy dalmatské vyzývajíce všude uprchlíky, aby se do vlasti a řad povstalců vrátili. Kdo nových, dobrých zbraní nemá, pravili jednatelé, nechť přijde raději bez zbraní, poněvadž budou všichni neozbrojení poděleni odpažnicemi. Následkem toho shromáždilo se v Grahovu na tisíce nových bojovníků. Hlavní síla povstalců shromáždila se dle rozkazu černohorského knížete v Baňanech, zbytek pak v Grebcích, Zubcích a jiných důležitých místech. Čítá se jich na 8000 mužů. Černohorci doufají, že se řady jejich ještě více rozmnoží, a to nikoliv bez práva; obyvatelé bileční oznámili totiž knížeti, že se k jeho lidu připojí, jakmile na jejich území vstoupí. Korjanicové, kmen velmi bojovný, kterýž dosud vždy s Turky držel, oznámili veliteli v Trebini, nepošle-li jim na pomoc askery, že se spojí s Černohorci. V Grahově bylo již dříve všechno připraveno, čeho k dopravě potravin potřebí jest, a černohorské vládě podařilo se zakoupiti v sousedních okresích 800 mezků, kdežto je přece známo, když Turci z Risna Nikšiče zásobiti chtěli, že za žádnou cenu ani jediného mezka dostati nemohli! — Všeobecné soustředění povstaleckých sborů i černohorského vojska stalo se v Baňanech. Dne 2. července byli Černohorci již v Grahově a překročili dne 3. hranici. Velkému sboru hercegovských povstalců velí katolický kněz Musič, kterýž by byl před několika dny na rakouském území málem zatknut býval. Rakouské stráže již ho takřka měly, ale Musič dovedl se jim vymknouti a utekl. Kníže Nikola (Mikuláš) Musiče velice vyznamenává — jmenoval ho vojvodou a daroval mu skvostný oblek jakož i zbraně.

RAKOUSKO.

Zatknutí Miletiče. Peštský soud, v jehož obor spadá velezráda, vydal zatýkací rozkaz, následkem jehož poslanec říšský Miletič v Novém Sadu byl zatčen a v průvodu vojenském po lodi do Pešti odveden. Co příčinu uvádějí Maďaři, že prý vybízel k zavraždění ruského cara. — Manévr je příliš průhledný, než aby kdokoliv dal se jim másti, tím méně však popuditi proti srbskému národu. —

Pověsti o odstoupení Andrassyho, který prý podal za propuštěnou, udržují se ve vší určitosti, v každém případě očekává se úplný obrat v ohledu politickém. Bývalý ministr Potocki, nyní místodržitel v Haliči, byl telegraficky císařem do Vídně povolán. Ač se neví, co by přítomnost jeho ve Vídni znamenala, uvádí se přece ve styk s odstoupením Andrassyho a "Gazeta Narodowa" tvrdí, že postavení Andrassyho je úplně otřeseno a že Potocki ustanoven za jeho nástupce. Také vyslanec rakouský v Petrohradě jmenuje se nástupcem Andrassyho.

Na místě odstouplého ministra Kollera, jmenován byl hrabě Bylandt ministrem války.

TURECKO.

V Cařihradě dostupuje zmatek nejvyššího stupně, jak všechny telegrafické zprávy nasvědčují. V největším chvatu bez vyjednávání vyplněny byly všechny požadavky egyptského místokrále a sultán ho žádá, aby co nejrychleji vypravil své pomocné vojsko do Turecka. Ministr války povolává z Asie všechno vojsko a posílá ho k Nišu. V Cařihradě zřizuje se legie polská a legie maďarská, jež v nejbližších dnech odejíti mají na bojiště proti Srbům. Též katoličtí Arméni utvořiti chtějí legie na pomoc Turkům a sice na ponuknutí z Říma. Maďarskou legii vésti má bývalý revoluční generál Klapka a polskou Langiewicz. V divanu (státní radě turecké) rokuje se již o tom, co se má činiti, kdyby turecké vojsko od Srbů bylo poraženo a stalo se nemožným, že po první porážce rozvine sultán prapor proroků a vyzve všechny mohamedány do boje proti Slovanům.

SMĚS.

Blíže Kearny Neb. přilétly kobylky minulou sobotu, a činí mnohé škody.

Majitelé všech přádelen ve Fall River, Mass, oznámili dělníkům že platy snížejí o 10. procent od 7. srpna.

Ex-Sekretář Bristow odebral se tento týden do státu Vermont, aby tu řečnil ve prospěch Hayes a Wheeler.

Minulou sobotu zatčen byl v zdejším Grand Central hostinci Albert Semler, zpronevěřilý pokladník z Washington Co.

V Red Cloud jednatelně panuje pověst, že náčelník Indiánský Crazy horse se svým kmenem opustil nepřátelské Indiány a jde zpět na reservaci.

Minulé pondělí podán v sněmovně francouzské návrh, aby prováděn byl neodvolaný zákon z roku 1828, kterýž nstanovuje vypovězení Jesuitů ze země.

Ze St. Louis přichází zpráva, že veškerá jízda z jižního Kansas, Texas a Indiánské Territorie povolána byla k sesílení armád gen. Terry a Crooka.

Časopis Mark Lane Express vycházející v Anglicku, píše že vyhlídky v Evropě na úrodu jsou dobré. Žně v Anglicku započnou v druhém týdnu v srpnu.

Sotva byly stříbrné peníze vydány a již koluje množství padělaných. Taktéž jest třeba pozor dáti na 20 centy; jsou jen o málo menší než čtvrťáky a lehce se za čtvrťák udají.

Ve Washington panuje pověst, že president Grant buď písemně neb oustně podá výboru vyšetřovacímu obranu proti rozličným udáním Bluforda Wilsona.

Z Mexiko se oznamuje, že vládní vojsko porazilo tlupu povstaleckou pod vůdcovstvím Fiderio Hermandeza, blíže Tortin. Vůdce se 600 povstalců padl vojsku do rukou a jsou zajati.

*Hornické městečko Nan*ticoke v Pennsylvanii vyhořelo dne 27. čce. v noci skoro úplně. Ztráta obnáší přes 100.000 tisíc; pojištění pouze asi 35.000. Mnohé rodiny jsou bez přístřeší.

A. F. Capperton, senator z Virginia, zemřel minulou středu (dne 26, čce.) ve Washingtonu následkem panujícího vedra. Capperton zaujmul místo senatorské na 4. března 1875. Byl stár 66 roků a za časů rebelie zasedal v rebelském senátu.

*V pondělí shromáždilo se a*si 1000 dělníků na Tomkins náměstí a odebrali se pak v průvodu k rádnici, žádajíce od mayora práci. Výtržnost se nestala žádná. Dělníci praví že jest 30.000 lidí v New Yorku bez práce.

Capt. Jack, dopisovatel Bee z Černých vrchů, kterýž se po několik týdnů v Omaha zdržoval, odebral se za armádou gen. Crooka, aby tu co zvěd sloužil. Bude i na dále "Bee" pravidelně dopisovati.

Gen. Sheridan vydal rozkaz, aby indiánské reservace Sioux vzaty byly pod dohlídku vojska a považovaly Indiány z reservace vzdálené, za nepřátelské, kterýmž se mají koně a zbraň odejmouti, jakmile na reservaci přijdou neb k odchodu se chystají.

O Africkém cestovateli N. Y. Heraldu, Stanley, konečně došly zprávy. Přišlo pět dopisů, datovaných rozmanitě, poslední z nich psán dne 8. ledna t. r. z Kerri. Stanley popisuje všelká dobrodružství a krajiny kudy se ubíral. Jak se zdá, jest většina dobrodružství smyšlena.

Na korábu Windsor Castle plujícího z Londýna do Sidney osvobodila část mužstva lodního jednoho ze svých soudruhů, jehož kapitán nechal ukovati do želez pro nějaký přečin. Kapitán vyzval cestující, by mu pomohli buřiče zkrotiti. Asi 50 jich slíbilo pomoci. Buřiči byli násilím zkroceni, při čemž byli tři lodníci poraněni a vydání vysvobozeného docíleno.

*Městská rada v Chicago sní*žila platy v rozličných odborech správy městské a sice v oboru hasičském 25 procent; v oboru strážnickém (policejním) 25 procent; 50 procent v oboru pro veřejné práce; 25 procent v odboru vzdělávacím; 30 procent ve veřejné knihovně. Taktéž sníženy poměrně platy v odboru soudním a některé úřady zcela zrušeny.

Vynikající demokrat Iowa-ský Gen. Tuttle, kterýž byl již kandidátem pro úřad gúvernera i člena kongresu v onom státu, držel minulý týden v Des Moins řeč v ratifikační schůzi republikánské. Pravil mezi jiným, že ač byl vždy demokratem, nenáležel nikdy ku Copperheadům ani rebelům. Doufal vždy, že rebelové neodváží se činiti pokusy, aby opět dostali do svých rukou řízení strany demokratické. Však jejich jednání po 8 měsíců v kongresu naplnilo jej obavami a nominace Tildena, kterýž byl původce dem. platformy míru v roku 1864 a copperheada T. Hendrikse, míru doplnilo a Gen. Tuttle vstoupil v řady republikánů.

Z Černých vrchů vrátilo se minulou neděli několik Omahanů. Všichni přinesli hojnost zlata a mají v Černých vrchách výnosné doly. Starý horník Swaringen přijel v sobotu a přivezl sebou 2100 lb. rudy na skoušku ve zdejší šmelcovně. Praví, že po dvacet let zabývá se hornictvím, však tak bohatou rudu jako v Černých vrchách, dosud neviděl. —

Minulou středu shromáždilo se několik set zahálejících dělníků v Cincinnati na náměstí Fountain, kdež Sam Cary a několik jiných drželi řeči o bídném stavu dělnictva atd. a pak odebrali se k radnici, zamýšlejíce požadovati od Mayora buď "chleb neb krev", jak se jeden z vůdců jejich vyjádřil. Mayor, byv zpraven o jejich příchodu a osadil rádnici silnou stráží. Shromáždění dělníci vytrvali asi hodinu před radnicí, pak se ale opět pokojně rozešli.

Blíže Marion, S. C. zemřel nedávno stařec jmenem Berry, a mrtvola jeho byla na výslovné jeho přání upálena. Zošklivilo prý se mu nechat se pochovat, když prý jednou stěhovali mrtvoly z jednoho hřbitova na druhý a tu viděl mrtvoly svých dvou dítek v hnilobě. — Mrtvolu jeho dali na hranici smolnatého borového dříví a podpálili. Oheň trval po více než 6 hodin.

Dočítáme se ve "Svornosti" že tamní velebníček pan Molitor odepřel dáti povolení ku pohřbu na katolickém hřbitově jedné Češce, jelikož náhle umřela a nemohla být svátostmi zaopatřena, ač rodina zemřelých měla zakoupeno na hřbitově místo pohřební. Umí to ten pan Molitor. Peníze za loty brát, to ano, pak ale za ty peníze něco dát, to ne. To se nazývá obyčejně šejdířstvím a než vymamováním peněz pod falešným předstíráním.

*Banda lotrů vyloupila v Chi*cago minulou středu v noci několik saloonů a obydlí až konečně dopadeni byli policistou Kœnigem. Když jednoho z nich se zmocnil obrátil se tento, přiložil strážníkovi revolver na čelo a střelil. Raněný policista arci hned klesnul a chlapům se podařilo utéci, však ne na dlouho, neboť během dne byli nalezeni a uvězněni. Střelený policista má střelu v mozku a ač to skoro pravdě nepodobno, jest (an toto píšeme) dosud živ. Ač ne stále v úplném sebevědomí, přede chvílema jest si tak sebevědom jako kterýkoliv zdravý člověk a i po světnici přechází.

*Minulou neděli přinesla ne*odvisle demokratická "Ch. Times" dlouhý článek o Černohorcích, v němž popisuje je co horské loupežníky. Nedělají prý nic a když něco potřebují jdou to Turkům uloupit. Jedinou zábavou prý jim, mimo kořalky a tabáku, nenávist Turků a týrání žen. Domácí jich zvířata jsou prý oslové, ovce a ženy. Skoro celý sloupec takových pěkných věcí přinesl onen časopis. No, to ale nyní jistě naše neodvislé časopisy spustí: Takoví tatarové, taková pakáž, takoví previti demokratičtí chtí takto loviti slovanské hlasy pro Tildena a Hendrickse! Ti se asi notně zmýlejí! Žádný Slovan, žádný Čech, který má jen drobet poctivosti v těle nebude hlasovati pro Tildena a Hendrickse, jichž osobní orgán "Times" pohazuje blátem národ slovanský!

Hrůzné zprávy zvěstují se z Minnesoty, Iowy a Dakoty. Kobylky zase už po třetí rok navštívily tamní kraje četně a pustoší vše nač přijdou právě teď kde nejlepší je čas ku sklízení. Celkem počítáno není ztráta na nimi spáseném obilí veliká, avšak podrobně na to hledě, jest na sta nebohých osadníků zbaveno veškeré své výživy, všeho nač spolehali a co jim příroda byla dlužna za jich práci těžkou. Od Jackson okresu v Minnesotě západně, až do východní Dakoty, pak jižně do severozápadní Iowy, je vše téměř pokryto tímto morem, a dle všech zpráv bude celá úroda tohoto kraje nejspíše zničena. Teď vidí západní státy že musí se pustit opravdu do boje s tímto božím neřádkem na život a na smrt a obětovati vše k jeho zničení, sice zničí on v několika letech celé západní státy až po jezero Michigan, že z nich budou holé pustiny zase.

Argumenty v soudu Belknapa byly ukončeny minulou středu. A zbývá nyní pouze porada Senátu. Z řeči zástupce Belknapova, Matt Carpentera, jest vidno že Belknap doufá, že bude prohlášen za nevina, neb vlastně že nedocílí se potřebných ⅔ hlasů aby za vina uznán byl. Jak známo, když rozhodovalo se o tom, má-li senát právo Belknapa souditi a neb ne, nenaleziło se dvou třetin hlasů v Senátě, které právo to uznávaly. Otázka rozhodnuta byla pouze většinou hlasů. Na to spoléhá nyní Belknap. Jelikož k odsouzení bude zapotřebí ⅔ hlasů, myslí že vyvázne, jelikož očekává, že všichni kdož dříve hlasovali o právomocnosti senatu "ne," budou o jeho vině opět tak hlasovat. Výsledek tento jest sice možný, však to neočistí Belknapa v očích národa. Bude považován tak za zloděje, jako kdyby byl odsouzen a bude mít tak málo výhlídky být v budoucnosti volen do nějakého úřadu, jako kdyby byl uznán vinem. Možno že se soud skončí tento týden.

(Později). Fraška 'Impeachment Belknapa', kteráž se po několik měsíců v senátě odebírávala, jest konečně ukončena. Jak se očekávalo, prohlášen Belknap za nevinu, jelikož nebylo dvě třetin hlasů jej za vina uznávajících. Bylo 35 hlasů pro a 25 proti. Ti, jenž proti hlasovali, skoro vesměs udali příčinu proč tak činí, totiž ne že by neuznávali Belknapa za vinu, nýbrž že dle jich náhledu nepodléhá Belknap soudu senátu an, když byl impeachován, byl pouhým občanem a ne úředníkem.

*Chicago Tribune, list repu*blikánský, píše dne 26. července: "Čechové v tomto městě jsou bez potřeby polekáni bouří v hnešku. Post a Mail nazvala zdejší obyvatelstvo české v šestě vardě zlodějema a žebráky, i hned pozvedly se celé Čechy, odbývaly veřejnou schůzi a učinily usnesení, v němž onen list káraji a upírají obvinění ním učiněná. Čeští by měli pamatovat, že jest to velmi nepatrná věc, že časopis kterýž si na ně tak vyjel, jest velmi nepatrný list a že tento velmi nepatrný list měl pouze v úmyslu, aby se mu v listech větších dostalo oznámení, čehož dosáhnul. Jednání listu toho proti nim nebylo zlomyslné nýbrž pouze pošouchlé. KAŽDÝ VÍ ŽE ČECHOVÉ CO NÁROD, JSOU PILNÍ, POKOJNÍ A ZACHOVALÍ. ŽE VYDĚLÁVAJÍ SI ŽIVOBYTÍ SVÉ TĚŽCE, PLATÍ SVÉ DANĚ A JSOU V VĚTŠINOU TŘÍDOU OBČANSTVA. JSOUCE VŠAK MÍRNÍ A POŘÁDNÍ, JSOU I CITLIVÍ, a onen malý časopis, znaje tuto jejich zvláštnost, použil ji k tomu, aby se mu dostalo laciného oznámení, čehož mu oni skoro bez rozvahy poskytnuli." Tolik Tribune. A teď jsme velmi, velmi zvědavi jestli naše "neodvislé" listy, kteréž zvláštní vánu na to kladly, že platek Post & Mail jest republikánský, ba ve své nestranné zuřivosti i orgánem Hayese jej nazývali, jestli pravíme, tyto naše "nestranné, poctivé," a bůh sám ví jak jinak cnostné listy, budou míti tolik poctivosti, aby toho vysvědčení" pilnosti a dobrých mravů" uveřejnili a patřičně jednomu z nejčelnějších listů republikánských kreditovali.

Neštěstí v dolech.

Dne 1. července, okolo 4 hod. odp. vypukl v uhelných dolech ve Frohse v Anhaltsku oheň, který s úžasnou rychlostí v několika okamžicích zasáhl 26 sáhů hlubokou šachtu, v níž se právě nalezalo 41 dělníků. Při volání "hoří! hoří!" nastal hrozný poplach, každý se hleděl dostat do druhé as 7 metrů vzdálené šachty. Avšak jen dvanácti se podařilo vyváznout šťastně hrozné smrti, třináctý—16letý to hoch—dostal se již hlavou nad povrch země, v téměř okamžiku však omdlel a spadl nazpět do šachty. Ještě několik dělníků se na to pokoušelo dostati se nahoru, avšak všichni se udusili v šachtě, která se taktéž byla vzňala. Hořící šachta se sesula, rychle dostavivší se stříkačky ubasily oheň. Druhého dne počaly pokusy o zachránění, avšak brzy se poznalo, že jsou všichni dělníci zadušeni. Pokusy musely být zastaveny, když bylo na světlo dopraveno osm mrtvol, neboť i pracující mužstvo počalo omdlévat. Z počátku se myslelo, že příčinou toho neštěstí byla prudká bouře právě panující, že uhodil blesk; zdá se však spíše, že příčinou neštěstí bylo přehřátí kamen v šachtě. Dle předpisu nalezají se totiž v těchto dolech dvě šachty, které jsou od sebe vzdáleny pouze sedm metrů. Jedna z nich sloužila k odvádění vody a přivádění čerstvého vzduchu, druhá k dopravě dělníků a uhlí a k odvádění zkaženého vzduchu. Doprava se děje strojem, který táhne drátový provaz. Tento provaz byl před několika dny napuštěn dehtem. Na dně šachty pak se udržuje stále oheň, aby byl silnější proud vzduchu. Kamna v šachtě byla bezpochyby neopatrností topiče přehřáta a od nich se vzňalo suché dřevěné lešení uvnitř šachty; po dehtem natřeném provaze rozšířil se oheň na stavbu hořejší, odkud pak přešel na vrchní stavbu vedlejší šachty. Skoro všichni dělníci, kteří tu o život přišli, byli ženatí. Každý z nich byl pojištěn na život na 1000 tolarů. Pohled na místo neštěstí je hrozný; stavení a stroje jsou částečně ohněm zničeny, dřevěné částky hornických vozíků jsou spáleny, ano i uhlí v haldách posud doutná, polovice šachty, ve které oheň vypuknul, se sesula. Posud nalezené mrtvoly neiřastníků byly dne 3. o čtvrté hodině ve čtyrech rakvích za velkého účastenství obecenstva pohřbeny.

Budoucnost naší země.

Fysikáři a hvězdáři za to mají, že prostor mezi hvězdami v celé slneční soustavě naplněn jakýmsi medium co nosičem a prostředníkem světla a působení do dálky. Nechť si je toto medium buď étherem či—což pravděpodobnější jest—zestává li z permanetních plynů, jisto jest, že šíření světla potřebuje nutně tak látky, a pokud nám jsou jednotlivá stavba zdi viditelnými, potud musí též sáhati a prostor ten nesmírně vyplňovati ona látka, která vidění naše prostředkuje. I když považujeme látku tu za plyny velmi jemně zřídlé, přec to není absolutně prázdný prostor, v němž se tělesa nebeská pohybují; nemůžeme tedy mluviti snad o nějaké hranici mezi vzduchem naší země a prázdným prostorem, nýbrž můžeme pouze naznačovati rozličné stupně hustoty a jen potud můžeme na nejvyšší o jakési hranici našeho vzduchu mluviti, pokud tento béře podílu na rotaci naší země a pokud ne.

Tělesa nebeská pohybují se tedy v jistém medium, kteréž dle jich velkosti a rychlosti přec jakýsi odpor jim klade. Tak na př. spatřujeme na obocích vlasatic, jež z velmi jemných částek jsou utvořeny, že jsou jako od větru na jednu strana zahnuty, když plnou šířkou kolem slunce se pohybují. Ano i poznenáhlé zkráceniny dráhy jsou dokázány na vlasaticích Eckeho a Fayeho, a stálý odpor, s jakým se setkávají, donutí je konečně k tomu, že se sluncem se spojí.

Vysvětluje se ovšem z daleko mohutnějších a hutnějších tvarů obězníc, že tyto odpor řečeného media snadněji přemahají, takže se dosud na nich žádných zkrácení dráhy nepozorovalo. Avšak ať si je odpor tento sebe nepatrnější, během nesmírných milionů století přec jen bude vliv jeho patrný, tak se též poznenáhla zkrátí průměry oběžnic. Naše země, přísně-li to vezmeme, nepohybuje se tedy v elipse kolem slunce, nýbrž vlastně ve spirále, jako muška kolem světla; její centrifugální síla, jejíž pomocí vzdoruje přitažlivosti slunce, bude během času neustále menší. Země ztrácí neustále na rychlosti pohybu kolem své osy, ač měrou velmi nepatrnou, a tak konečně nastoupí onen okamžik, kdo jako v umělení sklene do slunce. Dlouho před touto závěrečnou katastrofou přestane být země naše hvězdou živými tvory obývanou. Dávno před tím vymře zde všechen život; země nejen že vyssaje již úplně moře i vzduch, nýbrž ona v osudné té době bude již v meteory roztříštěna. Tedy neskončí země naše život svůj co obrovský vyschlý povětroň, nýbrž spadne na slunce v podobě kamenného deště, či jinak řečeno, v podobě známého nám čistění hvězd.

Onoho však posledního dne (pro naši zemi) zažijou obyvatelé vzdálených světů, jimž jest slunce naše stálicí na nebi, totéž divadlo, které jsme my synové země pozorovali, když v noci 12. května 1866 jedna hvězda v souhvězdí Koruny náhle shasla, i řeknou si snad (pakli to náhodou nezaspí), že ve vzdálené soustavě slunce našeho opět jedna oběžnice zhynula, která po nesčíslnou řadu let byla jevištěm tolika lidských strastí i slastí .... *P. z P.*

DOPISY.

TABOR REPUBLIC Co. Kans. 18. července 1876.

Tento týden počali jsme sekati pšenice. Obilí všechno i kukuřice pěkně stojí a budeme míti hojnou úrodu v úctě

Petr Pinter.

Z WEST POINT, 29. července. Ctěná redakce.

Žádám Vás o laskavé uveřejnění těchto řádků, kteréž krajanům ruském tomu v okolí mohou za výstrahu sloužit. Několik zdejších demokratů zamýšlí založit demokratický anglický list na akcie. Žádný z nich, ani jejich vůdce, kterýž se chlubí, že má peněz dost a že je obětuje, nedoufá že se bude list vyplácet, jinak by vydávání samé na svou pěst podnikli; a proto nabízí desetidolarové akcie aby potřebné peníze ku vydávání listu sehnali. Před čtyrmi roky tito samí lidé založili zde list demokratický, kterýž arci v krátké době zanikl, a proto chci krajany své upozorniti a výstrahu jim dáti, aby se nenechali svésti těmi několika demokratickými křikloumy, kteří by jim snad akcie nabízeli a aby podrželi peníze své v kapse. Taktéž vám musím sděliti, že zde máme jednoho krajana, kterémuž se zlíbilo tvrdit, že pouze dva Češi v Cumings Co. budou letos hlasovat republikánskou ticketu. Že ten krajan se okrutně mýlí, rozumí se samo sebou; však nedivi se mu nikdo a také mu to dobře slusí; vždyť znáte to naše staré přísloví: kdo mnoho mluví,—

V úctě Vás krajan J. N.

CALDWELL, Tex. 11. července. — — Právě budeme počínat stavět škola česko-moravskou. Úrodu máme letos pěknou; často dostávali jsme potřebnou vláhu a housenky nepřišly na bavlnu a jest tedy naděje na bojnou sklizeň s úctou

Jos. Bravenec.

GASCONADE Co. Mo. 22. čce. Pane redaktore.

—Přikládám Vám též na ukázku stéblo žitné. Jak seznáte měří ben kinse přes 5 stop a klas má osm palců délky; (tak jsme ku svému podivení shledali; red.). A to jsem vybral ještě stéblo tenké, aby mne nezlobilo. Kukuřice mám již 13 stop vysokou. Všechna úroda jest u nás letos hezká, jenže špatně sklizíme. Pršívá skoro den co den, tak to musíme z pole brát jako když krade. Já už sem mám vše v pořádku uloženo a budu mít drobet pokoj než půda vyschne aby se mohlo dobře orat.

S úctou J. Fuka.

HAVLÍČEK, Dakota, 29. čce.

Ctěná redakce!

Kobylky přibyly sem 19. a 20. t. m. a učinily již značných škod v tomto okolí. Pozdní oves a zeleniny vesměs již zničily. Pšenice též značně poškodily a nepřestane-li jim ale kukuřice již v několika dnech chutnati, pak můžem být bez starosti. Bude dosti místa prázdného na starých špejcharech. Kdyby nebyly přišly kobylky mohli jsme mít skvělou sklizeň.

Boží ruka prý vše dobře řídí.

S úctou

Jos. H. Fuák.

CRETE, 21. čce.

Žně budou již hnedle u konce. Úroda jest dobrá, jen nyní bude otázka jaká bude cena. Jakost zrna nemůže být lepší a proto jest k očekávání že cena takového obilí bude i slušná. Kukuřice stojí výborně.

SCRIBNER, 29. července.

Ct